

have nogen speciel Kundskab, da det skete før min Tid, men det forekommer mig dog ikke, at der herfra kan hentes nogen tilstrækkelig Begrundelse for Deres Mening. For Landsthingets Formand modsat sig det fremkomne Forslags Gjennemførelse i sin Helhed, da fremgaar formentlig ikke deraf Andet, end at Landsthingets Formand for selve Landsthingsalen og Formandsværelset foretrak at beholde den tidligere Belysning — vel af Hensyn til, at det mindre Lokale var lettere at oplyse, og at Ulempen ved ophedet Gasluft der mere vilde føles — medens der jo dog samtidigen blev indlagt Gas i Landsthingets Læseværelse og store Udvalgs-værelse.

Da dette Spørgsmaal, som nævnt, kan have nogen Betydning for Bestemmelsen af Rigsdagens indre Ordning, og da jeg ikke vel kan lade det uimodsagt, naar der ved en Feiltagelse tillægges mig en Opfattelse, der er i Strid med den, jeg altid har vedkjendt mig, beder jeg Dem paa den Maade, der maatte findes rigtigst, lade denne min Indsigelse blive bekiendt.

Erhødigst

M. P. Bruun."

Da de tidligere Formænd (Bregendahl og M. P. Bruun), om hvilke jeg ingen Grund har haft til at betvivle, at de jo nøie fulgte den af deres Forgængere etablerede Praxis, oftere under Samlingerne havde givet mig Ordre til at lade Foranstaltninger udføre, hvorefter de ikke i Forveien kunde have konfereret, da navnlig Ventilationen af Folkethingsalen i 1870, vistnok den kostbareste af alle trufne Foranstaltninger, blev udført efter Ordre af Statsraad Bregendahl, uden at nogen som helst Konference derom i Forveien havde fundet Sted med Landsthingets Formand, og da de nuværende Formænd følge en lignende Fremgangsmaade, maa jeg, hvor megen Vægt der end maa tillægges Statsraad Bruuns Mening, hævde Rigtigheden af det i min Beretning Anførte, som jeg ogsaa tror har sin Hjemmel i forskellige Bestemmelser i Thingenes Forretningsordener, ligesom endelig ogsaa Ordningen i det Hele, naar ikke uløselige Forviklinger skulle opstaa, neppe kan være nogen anden end den af mig angivne.

At der i den Omstændighed, at begge Formænd i Forening i Reglen have underskrevet Udgiftsordrer, og at Landsthingets Formand i en tidligere Periode har gennemført alle Regninger, skulde ligge den Betydning, at Formændene havde et solidarisk Ansvar for alle Udgifter — endog for saadanne, som faldt udenfor hin formentlige Regel, idet Udgiftsordren derpaa kun var givet af den ene Formand — har jeg efter Alt, hvad der forelaa for mig, ikke kunnet antage, lige saa lidt som jeg endnu efter Forholdets Natur og det nu Foreliggende kan antage det, og Statsraad Bruuns Udtalelser i Samlingen 1869—70 (Landsthingstidenden Sp. 1779, fg., særlig Sp. 1780, Linierne 18—13 f. n.: „Regnskabet slutter sig selvfølgelig til Indtægts- og Udgiftsordrer fra Formændene, dels fra de enkelte Formænd, henholdsvis i hvert Thing, dels fra begge Formændene i Forening i Sager, der angaa begge Thing.“) forekomme mig heller ikke at være i Overensstemmelse med det af Statsraaden nu Udtalte. Havde derhos Gjennemsynet af Regningerne den det af Statsraaden tillagte Betydning, vilde vel neppe Statsraad Bregendahl og Landsthingets nuværende Formand i sin Tid have kunnet overdrage Bureauchefen denne Forretning, som han senere bestandig har udført.

Svad endelig Gasindlægget angaar, da maa jeg, efter Alt, hvad der foreligger for mig, og støttende mig til det daværende Personales samstemmende Opfattelse, ligeledes fastholde Rigtigheden af, hvad jeg derom har anført i Beretningen.

Seg holder mig forvisset om, at de Herrer Formænd ville imødekomme Statsraad Bruuns Ønske, og udbeder mig saaledes de Herreres Samtykke til, at Statsraadens Skrivelse i Forbindelse med disse mine supplerende Bemærkninger maa optages i Tillæg C som et Bilag til den paagjældende Beretning.

Rigsdagens Bureau, den 29de Marts 1876.

Erhødigst

D. Dessau.

Til

Rigsdagens Formænd!